

105/2013 Sb.

Zákon

ze dne 20. března 2013

O změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Vyhlášeno dne 30. dubna 2013, datum poslední novelizace 1. ledna 2014

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb. a zákona č. 45/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 1 se na konci písmene i) slovo „nebo“ zrušuje.

2. V § 11 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) proti tomu, ohledně něhož bylo trestní řízení pro týž skutek předáno do cizího státu, pokud mu byl pro tento skutek cizozemským soudem pravomocně uložen trest nebo ochranné opatření, které vykonává nebo již vykonal, nebo je nelze podle práva tohoto státu vykonat, nebo bylo cizozemským soudem pravomocně upuštěno od uložení trestu, anebo pravomocně rozhodnuto o zproštění obžaloby.“.

3. V § 11 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

- „(2) Trestní stíhání nelze zahájit a, bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno také, bylo-li soudem nebo jiným justičním orgánem členského státu Evropské unie nebo státu přidruženého mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů pro týž skutek vydáno rozhodnutí, kterým

- a) byl osobě pravomocně uložen trest nebo ochranné opatření, které vykonává nebo již vykonala nebo je nelze podle práva tohoto státu vykonat, nebo kterým bylo pravomocně upuštěno od uložení trestu, nebo

- b) byla osoba pravomocně zproštěna obžaloby, nebo které má účinky pravomocného zastavení trestního stíhání, ledaže

- 1. nevytváří ve státě, v němž bylo vydáno, překážku věci pravomocně rozhodnuté,

- 2. bylo vydáno výlučně z důvodu, že v jiném státě bylo zahájeno trestní stíhání proti téže osobě pro týž skutek,

- 3. bylo vydáno výlučně z důvodu, že skutek není trestným činem nebo že nespadá do pravomoci orgánů státu, který takové rozhodnutí vydal, nebo

- 4. bylo vydáno výlučně z některého z důvodů odpovídajících důvodům uvedeným v odstavci 1 písm. a), c) až e), i) nebo j).“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

4. V § 11 odst. 3 se za slova „odstavci 1“ vkládají slova „nebo 2“.

5. V § 11 odstavec 5 zní:

„(5) Ustanovení odstavců 2 a 3 se přiměřeně užijí i na rozhodnutí mezinárodního trestního soudu, mezinárodního trestního tribunálu, popřípadě obdobného mezinárodního soudního orgánu s působností v trestních věcech, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, nejde-li o rozhodnutí vydané z důvodu nedostatku jeho působnosti nebo z důvodu nedostatečné závažnosti činu anebo nebezpečnosti pachatele.“.

6. V § 12 odst. 10 se za slova „se rozumí řízení podle tohoto zákona“ vkládají slova „a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

7. V § 28 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Využije-li obviněný právo uvedené v § 2 odst. 14, příbranný tlumočník přetlumočí na jeho žádost i jeho poradu s obhájcem v průběhu procesních úkonů.“.

8. V § 28 odst. 2 věty první se za slovo „vazbě“ vkládají slova „, usnesení o nařízení pozorování obviněného ve zdravotnickém ústavu“.

9. V § 28 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Za podmínek uvedených v odstavci 1 je třeba obviněnému písemně přeložit i písemnost neuvedenou v odstavci 2, je-li to zapotřebí pro zaručení spravedlivého procesu, zejména pro řádné uplatnění práva na obhajobu, a to v rozsahu určeném orgánem činným v trestním řízení, který je zcela nezbytný k seznámení obviněného se skutečnostmi, které jsou mu kladeny za vinu; není-li odůvodněnému návrhu obviněného, který využil právo uvedené v § 2 odst. 14, na pořízení překladu takové písemnosti vyhověno, orgán činný v trestním řízení, který řízení vede, o tom rozhodne usnesením. Namísto písemného překladu podle věty první lze písemnost nebo její podstatný obsah přetlumočit; ustanovení věty první se nepoužije, jestliže již byla tato písemnost nebo její podstatný obsah obviněnému přetlumočena nebo jestliže obviněný po poučení prohlásí, že pořízení jejího překladu nepožaduje. Proti rozhodnutí podle věty první je přípustná stížnost. Pořízení překladu a jeho doručení zajišťuje orgán činný v trestním řízení, který řízení vede.

(5) Práva uvedená v odstavcích 1 a 4 náleží i podezřelému.“

10. V § 30 odst. 2 se za slovo „vydal“ vkládají slova „příkaz k zadržení nebo“.

11. V § 36 odst. 4 se na konci písmene a) doplňuje slovo „nebo“.

12. V § 36 odst. 4 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmena c) až f) se zrušují.

13. V § 51b odst. 2 se na konci textu věty druhé doplňují slova „a jeho kopii zašle nejpozději do 30 dnů ode dne poučení Národnímu bezpečnostnímu úřadu“.

14. V § 65 odst. 4 se za slovo „orgánů“ vkládají slova „a národního člena Eurojustu“.

15. V § 72a odstavec 5 zní:

„(5) Doba trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto v řízení o dovolání (§ 265l odst. 4 a § 265o odst. 2), o stížnosti pro porušení zákona (§ 275 odst. 3), o návrhu na povolení obnovy řízení (§ 282 odst. 2 a § 287), po zrušení výroku o trestu nálezem Ústavního soudu (§ 314k odst. 1) nebo v řízení o výkonu trestu vyhoštění (§ 350c odst. 1), se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení. Ustanovení věty první se užije obdobně na vazbu v řízení podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“

16. V § 73a odst. 1 se za slova „apartheidu a diskriminace skupiny lidí (§ 402 trestního zákoníku),“ vkládají slova „agrese (§ 405a trestního zákoníku),“.

17. Za § 76 se vkládá nový § 76a, který včetně nadpisu zní:

§ „76a

Příkaz k zadržení

(1) Je-li dán některý z důvodů vazby a nelze-li osobě podezřelé ze spáchání trestného činu doručit opis usnesení o

zahájení trestního stíhání a takovou osobu nelze předvolat, předvést nebo bez odkladu zadržet, vydá soudce na návrh státního zástupce příkaz k jejímu zadržení.

(2) Příkaz k zadržení musí vedle údajů zajišťujících, že osoba, jež má být zadržena, nebude zaměněna s jinou osobou, obsahovat přesný popis důvodů, pro které se vydává. Připojí se k němu opis usnesení o zahájení trestního stíhání.

(3) Zadržení provedou na podkladě příkazu policejní orgány, které jsou též povinny, pokud je to třeba, vypátrat pobyt podezřelé osoby.

(4) Policejní orgán, který podezřelou osobu na základě příkazu zadržel, je povinen jí neprodleně doručit opis usnesení o zahájení trestního stíhání, vyslechnout ji a s protokolem o jejím výsledku a dalším důkazním materiálem předat státnímu zástupci tak, aby státní zástupce mohl případně podat návrh na její vzetí do vazby do 48 hodin od zadržení; jinak musí být taková osoba propuštěna na svobodu.

(5) Soudce, kterému byla zadržená osoba dodána, dále postupuje přiměřeně podle § 77 odst. 2.“

18. V § 83c odst. 2 písm. a) se za slovo „vydán“ vkládají slova „příkaz k zadržení“.

19. V § 87b se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

20. V § 87b odst. 3 se část věty druhé za středníkem včetně středníku zrušuje.

21. V § 158e se odstavec 8 zrušuje.

22. V § 159a odst. 2, § 172 odst. 1 písm. d), § 179c odst. 2 písm. e) a § 223 odst. 1 se slova „odst. 1“ zrušují.

23. V § 166 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Obviněný, který využil právo uvedené v § 2 odst. 14, se zároveň vyzve, aby se vyjádřil, zda požaduje přeložení některých písemností podle § 28 odst. 4.“.

24. V § 172 odst. 2 písm. b) se za slovo „úřadem“ vkládají slova „anebo mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem s působností v trestních věcech, i když nesplňují některou z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

25. V § 173 odst. 1 písm. d) se slova „navrhuje-li se předání trestního stíhání do ciziny, nebo“ zrušují.

26. V § 227 se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

27. V § 327 odstavec 1 zní:

„(1) Soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být

a) vydán do cizího státu nebo předán cizímu státu podle části páté hlavy druhé zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, nebo

b) vyhoštěn.“

28. V § 327 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

29. V § 327 odst. 2 se slova „podle odstavce 1 nebo k vyhoštění podle odstavce 2“ nahrazují slovy „nebo k vyhoštění podle odstavce 1“.

30. V § 327 odst. 4 se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „odstavce 3“.

31. V § 334f odstavec 1 zní:

„(1) Soud může upustit od výkonu trestu domácího vězení nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být

a) vydán do cizího státu nebo předán cizímu státu podle části páté hlavy druhé zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, nebo

b) vyhoštěn.“.

32. V § 334f se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

33. V § 334f odst. 2 se slova „podle odstavce 1 nebo k vyhoštění podle odstavce 2“ nahrazují slovy „nebo k vyhoštění podle odstavce 1“.

34. V § 334f odst. 4 se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „odstavce 3“.

35. § 350h včetně nadpisu zní:

§ „350h

Přerušení výkonu trestu vyhoštění a upuštění od výkonu trestu vyhoštění

(1) Předseda senátu může z důležitých důvodů na potřebnou dobu přerušit výkon trestu vyhoštění. Pominou-li důvody přerušení, předseda senátu přerušení odvolá.

(2) Doba, po kterou byl výkon trestu vyhoštění přerušen, se nezapočítává do doby výkonu trestu.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

(4) Od výkonu trestu vyhoštění nebo jeho zbytku soud upustí, jestliže po vyhlášení rozsudku, kterým byl tento trest uložen, nastaly skutečnosti, pro které trest vyhoštění nelze uložit. Je-li odsouzený ve vyhošťovací vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, vyzoomí předseda senátu o pravomocném upuštění od výkonu trestu vyhoštění příslušnou věznicí.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

36. V § 356 odstavec 2 zní:

„(2) Soud může upustit od výkonu zabezpečovací detence, jestliže odsouzený byl nebo má být

a) vydán do cizího státu nebo předán cizímu státu podle části páté hlavy druhé zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, nebo

b) vyhoštěn.“.

37. V § 356 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

38. V § 356 odst. 3 se slova „podle odstavce 2 nebo k vyhoštění podle odstavce 3“ nahrazují slovy „nebo k vyhoštění podle odstavce 2“.

39. § 364a zní:

§ „364a

Předseda senátu okresního soudu uvedeného v § 364 odst. 1 též rozhoduje o

a) zahlazení odsouzení cizozemským soudem, mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem anebo obdobným mezinárodním soudním orgánem s působností v trestních věcech, které je zaznamenáno v evidenci Rejstříku trestů na základě uznání rozhodnutí cizozemského soudu nebo na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu podle zvláštního právního předpisu, nebo na které se na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu podle zvláštního právního předpisu hledí jako na odsouzení soudem České republiky,

b) zahlazení odsouzení zaznamenaných v evidenci Rejstříku trestů na základě Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o výměně údajů z informačních fondů obsažených v rejstříku trestů;

účinky v cizině může mít takové rozhodnutí pouze tehdy, stanoví-li tak mezinárodní smlouva.“.

40. V § 460y odst. 1 se slovo „krajský“ zrušuje.

41. V části čtvrté se hlava dvacátá pátá včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 6 až 8c zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. II

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č.

111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb. a zákona č. 80/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 písm. d) a v § 18 odst. 2 písm. d) se slova „smírného urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva“ nahrazují slovy „urovnání záležitosti před Evropským soudem pro lidská práva na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády“.

2. V § 3 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) příjem plynoucí z titulu odškodnění přiznaného mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o státním zastupitelství

Čl. III

Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., zákona č. 201/1997 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č.

342/2006 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 18/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 303/2011 Sb. a zákona č. 459/2011 Sb., se mění takto:

1. V nadpisu § 12i se slovo „Zpracovávání“ nahrazuje slovem „Zpracování“.
2. V § 12i se na konci odstavce 1 doplňují věty „Pro účely plnění úkolů v Eurojustu má přístup do centrální evidence stíhaných osob také národní člen Eurojustu. Pro účely plnění úkolů podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních lze údaje z centrální evidence stíhaných osob v nezbytném rozsahu poskytnout na vyžádání též Ministerstvu spravedlnosti.“.
3. V § 19a odst. 1 věty první se za slovy „mimo území České republiky na dobu nejdéle“ číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.
4. V § 19a odst. 2 se na konci textu věty třetí doplňují slova „; v případě dočasného přidělení k Eurojustu tak ministr spravedlnosti činí na návrh nejvyššího státního zástupce“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

Čl. IV

V § 14 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., zákona č. 52/2004 Sb. a zákona č. 539/2004 Sb., odstavec 3 zní:

„(3) U osob ve vazbě podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních stanoví podmínky pro uskutečnění návštěvy, kterými jsou zejména termín návštěvy, okruh osob a přítomnost orgánu činného v trestním řízení, předseda senátu. Jde-li o osobu v předběžné vazbě vykonávané v předběžném šetření nebo ve vazbě v rámci dočasného převzetí za účelem provedení úkonu přípravného řízení, stanoví tyto podmínky státní zástupce.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o rejstříku trestů

Čl. V

Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 193/2012 Sb., se mění takto:

1. § 4 zní:

§ „4

(1) Do evidence Rejstříku trestů se zaznamenávají též údaje o odsouzení

a) cizozemským soudem, jestliže o uznání rozhodnutí takového soudu rozhodl soud podle zvláštního právního předpisu a uznané rozhodnutí bylo cizozemským soudem vydáno pro čin trestný i podle právního řádu České republiky,

b) mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem (dále jen „mezinárodní soud“), které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, pokud o uznání jeho rozhodnutí rozhodl soud podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,

c) mezinárodním soudem, který splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, pokud jde o odsouzení občana České republiky, osoby bez státní příslušnosti, která má na jejím území povolen trvalý pobyt, právnické osoby, která má sídlo v České republice nebo má na území České republiky umístěn podnik nebo organizační složku, anebo zde alespoň vykonává svoji činnost nebo zde má svůj majetek, nebo jiné osoby, která vykonává trest uložený takovým mezinárodním soudem v České republice.

(2) Nejvyšší soud na návrh Ministerstva spravedlnosti rozhodne, že se do evidence Rejstříku trestů zaznamenají údaje o jiném odsouzení občana České republiky soudem jiného než členského státu Evropské unie nebo mezinárodním soudem, který splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, jestliže se toto odsouzení týká činu, který je trestný i podle právního řádu České republiky, a zápis do evidence je odůvodněn závažností činu a druhem trestu, který za něj byl uložen.

(3) Nejvyšší soud na návrh Ministerstva spravedlnosti rozhodne, že se do evidence Rejstříku trestů zaznamenají údaje o jiném odsouzení osoby bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, nebo právnické osoby, která má sídlo v České republice nebo má na území České republiky umístěn podnik nebo organizační složku, anebo zde alespoň vykonává svoji činnost nebo zde má svůj majetek, jde-li o odsouzení cizozemským soudem nebo mezinárodním soudem, který splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a jestliže se toto odsouzení týká činu, který je trestný i podle právního řádu České republiky, a zápis do evidence je odůvodněn závažností činu a druhem trestu, který za něj byl uložen.

(4) Pokud byly do evidence Rejstříku trestů zaznamenány údaje o odsouzení občana České republiky, osoby bez státní příslušnosti, která má na jejím území povolen trvalý pobyt, nebo právnické osoby podle odstavce 2 nebo 3 a soud podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních následně rozhodne o uznání takového rozhodnutí, Nejvyšší soud z podnětu tohoto soudu zruší své předchozí rozhodnutí o zaznamenání údajů o odsouzení; Rejstřík trestů v takovém případě eviduje pouze rozhodnutí o uznání rozhodnutí.

(5) Na rozhodnutí cizozemského soudu nebo mezinárodního soudu zaznamenaná do evidence Rejstříku trestů podle odstavců 1 až 3 se hledí jako na odsouzení soudem České republiky.“

2. Poznámky pod čarou č. 2 a 2a se zrušují.

3. V § 4a odst. 3 se slovo „může“ zrušuje.

4. V § 4a odst. 3 se slovo „rozhodnout“ nahrazuje slovem „rozhodne“.

5. Na konci § 5 se doplňuje věta „Ministerstvo spravedlnosti zašle neprodleně Rejstříku trestů údaje uvedené v § 3 odst. 3 ohledně pravomocných odsouzení uvedených v § 4 odst. 1 písm. c), v § 4 odst. 2 a 3 a v § 4a odst. 3.“.

6. V § 10 odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena d) a e).

7. V § 10 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „trestního řízení, pokud je k nim příslušné podle zvláštního zákona“ nahrazují slovy „, pokud je k nim příslušné podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

8. V § 10 odst. 3 větě první se za slovo „orgánům“ vkládají slova „a osobám“.

9. V § 10 odst. 3 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Rejstřík trestů vydá opis také na žádost mezinárodního soudu, který splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a jeho orgánů.“.

10. V § 10 odst. 5 se slovo „cizozemských“ zrušuje a za slovo „odsouzeních“ se vkládají slova „cizozemskými a mezinárodními soudy“.

11. V § 13 odst. 1 se slova „cizozemskými soudy“ zrušují a za slovo „odsouzení“ se vkládají slova „cizozemskými a mezinárodními soudy“.

12. V § 16a odst. 4 větě první se za slova „trestním řízení“ vkládají slova „nebo národnímu členovi Eurojustu“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem Čl. VI

Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 120/2001 Sb., nález Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 234/2002 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 160/2006 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 41/2011 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

- „(2) Pro účely tohoto zákona se za úřední osobu považuje též úřední osoba cizího státu po dobu svého působení ve společném vyšetřovacím týmu na území České republiky, splňuje-li podmínky uvedené v § 127 trestního zákoníku.“.

2. V § 4 odst. 1 se slova „§ 3 písm. b)“ nahrazují slovy „§ 3 odst. 1 písm. b)“.

Změna zákona o azylu

Čl. VII

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 9/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Za prohlášení o mezinárodní ochraně se dále nepovažuje projev vůle cizince podle odstavce 1, učinil-li cizinec toto prohlášení poté, co Česká republika obdržela žádost o jeho předání mezinárodnímu trestnímu soudu, mezinárodnímu trestnímu tribunálu, popřípadě obdobnému mezinárodnímu soudnímu orgánu, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“.

2. V § 3f se na konci odstavce 2 doplňuje věta „To nebrání provedení předání cizince mezinárodnímu trestnímu soudu, mezinárodnímu trestnímu tribunálu, popřípadě obdobnému mezinárodnímu soudnímu orgánu, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“.

Změna zákona o cestovních dokladech

Čl. VIII

Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 384/2009 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 6 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Podpis občana cestovní doklad nemusí obsahovat, je-li vydán podle § 17 odst. 11.“.

2. V § 15 odst. 1 se za větu první vkládá věta „Cestovní průkaz se vydá též občanovi, který nemá jiný cestovní doklad, jde-li o občana, který má být vydán nebo předán z cizího státu do České republiky, nebo o občana, který má být z cizího státu vyhoštěn a na kterého byl v České republice vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení, příkaz k dodání do výkonu trestu, zatýkácí rozkaz nebo evropský zatýkácí rozkaz.“.

3. V § 17 odst. 11 se na konci textu věty druhé doplňují slova „, nebo v případech uvedených v § 15 odst. 1 věty druhé“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením

Čl. IX

V § 1 odst. 3 zákona č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 349/2005 Sb. se slova „soudu nebo tribunálu ustanoveného na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a kterou je Česká republika vázána, nebo na základě rozhodnutí mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem (dále jen „soudní orgán“)“ nahrazují slovy „trestního soudu, mezinárodního trestního tribunálu, popřípadě obdobného mezinárodního soudního orgánu, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „soudní orgán“)“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o policii české republiky

Čl. X

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 459/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 26 odst. 1 písm. g) se slovo „nebo“ zrušuje.

2. V § 26 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) byla dopadena na základě pronásledování podle § 92 prováděném příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru.“

3. V § 26 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „; zajištění podle odstavce 1 písm. i) však nesmí trvat déle než 6 hodin, pokud příslušný orgán cizího státu nepožádá o omezení osoby na svobodě za účelem vydání nebo předání přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se nezapočítávají“.

4. V § 34 se doplňuje odstavec 5, který zní:

- „(5) Není-li věci vydané nebo odňaté k dalšímu řízení třeba, policista ji vydá osobě, o jejímž právu na věc není pochyb; jinak ji vrátí osobě, která ji vydala nebo které byla odňata.“

5. Za § 34 se vkládá nový § 34a, který včetně nadpisu zní:

§ „34a

Předběžné zajištění věci

- (1) Policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, pokud lze na základě zjištěných skutečností důvodně předpokládat, že o zajištění nebo předání takové věci požádá cizí stát.
- (2) Po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1 je policista oprávněn tuto věc odejmout.
- (3) O vydání nebo odnětí věci (dále jen „předběžné zajištění věci“) sepíše policista úřední záznam a osobě vystaví potvrzení.
- (4) Předběžné zajištění věci trvá nezbytně dlouhou dobu, nejdéle však 60 dnů.
- (5) O předběžném zajištění věci, o možnosti uplatnit na ni právo, jakož i o lhůtě podle odstavce 4 policie bez zbytečného odkladu vyrozumí cizí stát, v jehož zájmu byla věc předběžně zajištěna.
- (6) Nebrání-li tomu právní důvod, policie předběžně zajištěnou věc bez zbytečného odkladu vydá osobě, u níž byla zajištěna, nebo tuto osobu vyrozumí o možnosti věc převzít, pokud
 - a) cizí stát ve lhůtě podle odstavce 4 nedoručí žádost o zajištění nebo předání věci podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a
 - b) na věc neuplatní ve lhůtě podle odstavce 4 právo osoba jiná.
- (7) Jestliže na předběžně zajištěnou věc uplatňuje nárok osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy soudu a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.
- (8) Pokud osoba, které má být věc vydána podle odstavce 6 nebo 7, přes opakovanou výzvu věc nepřevzme, s věcí se dále nakládá jako s věcí nalezenou podle občanského zákoníku.“

6. V § 78 odst. 1 se za slovo „předává“ vkládají slova „národnímu členovi Eurojustu, Národnímu bezpečnostnímu úřadu“,

7. V § 89 se za slovo „organizacemi“ vkládají slova „, s mezinárodními trestními soudy, mezinárodními trestními tribunály, popřípadě obdobnými mezinárodními soudními orgány, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. b) a c) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

8. V § 92 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Nestanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného, je příslušník zahraničního bezpečnostního sboru oprávněn pokračovat v pronásledování osoby i na území České republiky. Pokud nestanoví mezinárodní smlouva něco jiného, příslušník zahraničního bezpečnostního sboru

- a) je povinen neprodleně informovat policii podle odstavce 6 a uposlechnout jejích pokynů,
- b) je povinen okamžitě na pokyn policie podle odstavce 6 zastavit pronásledování,
- c) je povinen dodržovat právní předpisy České republiky,

- d) je povinen na výzvu prokázat příslušnost k zahraničnímu bezpečnostnímu sboru,
- e) je povinen používat jednoznačně rozpoznatelné označení příslušnosti k takovému sboru,
- f) nesmí vstupovat do obydlí, nebo na jiná místa veřejně nepřístupná,
- g) je v nepřítomnosti policisty až do okamžiku zajištění pronásledované osoby uvedené v § 26 odst. 1 písm. i) oprávněn omezit přiměřeným způsobem její osobní svobodu, prohlédnout osobu, zda u sebe nemá zbraň, a zbraň odejmout a v odůvodněných případech odejmout jinou věc.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

9. V § 92 odst. 6 se slova „odstavce 2 řídí služební funkcionář stanovený“ nahrazují slovy „odstavců 2, 3 a 5 řídí policista určený“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna trestního zákoníku

Čl. XI

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odstavec 1 zní:

- „(1) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu spáchaného v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, i tehdy, jestliže

a) čin je trestný i podle zákona účinného na území, kde byl spáchán,

b) pachatel byl dopaden na území České republiky, proběhlo vydávací nebo předávací řízení a pachatel nebyl vydán nebo předán k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu cizímu státu nebo jinému oprávněnému subjektu a

c) cizí stát nebo jiný oprávněný subjekt, který žádal o vydání nebo předání pachatele k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu, požádal o provedení trestního stíhání pachatele v České republice.“.

2. § 10 se včetně nadpisu zrušuje.

3. V § 34 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) až g), která znějí:

„e) doba, po kterou nebylo možné pachatele v České republice trestně stíhat, jde-li o čin, jehož trestnost se posuzuje podle zákona České republiky na základě § 8 odst. 1,

f) doba od vydání příkazu k zadržení do jeho odvolání nebo do pozbytí jeho platnosti z jiného důvodu,

g) doba, po kterou bylo dočasně upuštěno od některých úkonů trestního řízení podle zákona o mezinárodní justiční

spolupráci ve věcech trestních.“

4. V § 34 odst. 4 písm. a) se slova „zatýkacího rozkazu nebo evropského zatýkacího rozkazu“ nahrazují slovy „podáním žádosti o zajištění vyžádání osoby z cizího státu, vydáním evropského zatýkacího rozkazu“.

5. V § 88 odst. 4, § 366 odst. 2 písm. a), § 367 odst. 1 a 2 a v § 368 odst. 1 se za slova „apartheidu a diskriminace skupiny lidí (§ 402),“ vkládají slova „agrese (§ 405a),“.

6. V § 92 se doplňuje odstavce 4, který zní:

- „(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně užití na započítání předběžné, vydávací a předávací vazby vykonané podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních do trestu uloženého pro týž skutek.“.

7. V § 94 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, a jde-li o trest vyhoštění, doba, po kterou byl výkon tohoto trestu přerušen“.

8. V § 127 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „nebo pokud se souhlasem orgánů České republiky působí na jejím území; tento souhlas se nevyžaduje, jde-li o úřední osobu mezinárodního trestního soudu, mezinárodního trestního tribunálu, popřípadě obdobného mezinárodního soudního orgánu, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

9. V části druhé hlavy XIII se za § 405 pod nadpis dílu 2 vkládá nový § 405a, který včetně nadpisu zní:

§ „405a

Agrese

Kdo v postavení, které mu umožňuje vykonávat kontrolu nad některým státem nebo řídit jeho politické anebo vojenské akce, v rozporu s ustanoveními mezinárodního práva plánuje, připravuje, zahájí nebo provede útočný čin, který spočívá v použití ozbrojené síly takovým státem proti svrchovanosti, územní celistvosti nebo politické nezávislosti jiného státu nebo v použití ozbrojené síly takovým státem jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s Chartou Organizace spojených národů a který svou povahou, závažností a rozsahem zakládá zjevné porušení Charty Organizace spojených národů, bude potrestán odnětím svobody na dvanáct až dvacet let nebo výjimečným trestem.“.

10. V § 418 odst. 1 se za slova „útoky proti lidskosti (§ 401),“ vkládají slova „agrese (§ 405a),“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

Čl. XII

Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 85/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 44/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 5 se slovo „smírného“ zrušuje a za slova „před Evropským soudem pro lidská práva“ se vkládají slova „na základě smíru nebo jednostranného prohlášení vlády“.

2. V § 7 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Za příjem se dále také nepovažuje příjem plynoucí z titulu odškodnění přiznaného mezinárodním trestním soudem, mezinárodním trestním tribunálem, popřípadě obdobným mezinárodním soudním orgánem, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

ČL. XIII

Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se slova „a v řízení proti právnické osobě trestní řád“ nahrazují slovy „, v řízení proti právnické osobě trestní řád a v řízení o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních přiměřeně zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

2. V nadpisu části páté se slova „právním styku s cizinou“ nahrazují slovy „řízení o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“.

3. § 42 zní:

§ „42

(1) Má-li právnická osoba sídlo na území České republiky, pro účely zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se považuje za osobu, která je občanem České republiky nebo má na jejím území trvalý pobyt.

(2) Ustanovení části páté hlavy VI dílu 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího peněžitou sankci nebo jiné peněžitě plnění v České republice se užívají na rozhodnutí jiného členského státu směřující vůči právnické osobě, která má na území České republiky sídlo nebo majetek. Pravomocné rozhodnutí soudu České republiky ukládající peněžitou sankci nebo jiné peněžitě plnění lze při splnění podmínek uvedených v části páté hlavě VI dílu 2 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních zaslat do jiného členského státu, o němž lze důvodně předpokládat, že na jeho území má tato právnická osoba sídlo nebo majetek.

(3) Ustanovení části páté hlavy IX zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních se neužijí.“.

4. § 43 až 47 se včetně nadpisů zrušují.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Účinnost

ČL. XIV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 7, 8, 9 a 23, které nabývají účinnosti dnem 1. listopadu 2013, a s výjimkou ustanovení čl. I bodu 40, který nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.